

Anonimizirana različica

Prevod

C-105/20 - 1

Zadeva C-105/20

Predlog za sprejetje predhodne odločbe

Datum vložitve:

27. februar 2020

Predložitveno sodišče:

Tribunal du travail de Nivelles (Belgija)

Datum predložitvene odločbe:

3. februar 2020

Tožeča stranka:

UF

Tožena stranka:

Union Nationale des Mutualités Libres (Partenamut) (UNMLibres)

Tribunal du travail du Brabant wallon (delovno sodišče za Valonski Brabant)

Oddelek v Nivellesu

5. senat

Sodba

V ZADEVI:

UF, [...] (ni prevedeno),

tožeča stranka in tožeča stranka v okviru sosporništva,

[...] (ni prevedeno)

PROTI:

1. A.S.B.L. PARTENA, Assurances Sociales pour Travailleurs Indépendants (neprofitno združenje PARTENA za socialno zavarovanje samozaposlenih oseb),

[...] (ni prevedeno),

prvotožena stranka,

[...] (ni prevedeno),

2. INSTITUT NATIONAL D'ASSURANCES SOCIALES POUR TRAVAILLEURS INDÉPENDANTS, skrajšano: INASTI (nacionalni zavod za socialno zavarovanje samozaposlenih oseb),

[...] (ni prevedeno),

drugotožena stranka,

[...] (ni prevedeno),

IN PROTI:

UNION NATIONALE DES MUTUALITÉS LIBRES (PARTENAMUT), skrajšano: UNMLIBRES (nacionalna zveza neodvisnih vzajemnih zavarovalnic), priznana zavarovalna organizacija za obvezno zdravstveno in invalidsko zavarovanje, [...] (ni prevedeno), v nadaljevanju: UNML ali PARTENAMUT,

tožena stranka v okviru sosporništva,

[...] (ni prevedeno).

* * *

[...] (ni prevedeno)

I. INFORMACIJE O POSTOPKU

[...] (ni prevedeno) [nacionalni postopek]

II. PREDMET TOŽBE

Oseba UF je s tožbo z dne 23. oktobra 2006 predlagala, naj se neprofitnemu združenju PARTENA, zvezi UNMLIBRES (od katerega je odvisna družba PARTENAMUT) in zavodu INASTI solidarno naloži [...] (ni prevedeno) plačilo zneska 2041,91 EUR iz naslova pavšalnega materinskega dodatka za samozaposlene osebe.

[...] (ni prevedeno) [predlog za naložitev plačila stroškov]

III. DEJANSKO STANJE [...] (ni prevedeno)

[...] (ni prevedeno)

– [...] (ni prevedeno)

– Predložitveno sodišče je v drugi sestavi s sodbo z dne 11. maja 2017:

– [...] (ni prevedeno)

– [...] (ni prevedeno) Sodišču Evropske unije predložilo [...] (ni prevedeno) dve vprašanji za predhodno odločanje [...] (ni prevedeno):

[...] (ni prevedeno) [besedilo vprašanj za predhodno odločanje, ki sta enaki vprašanjsoma v izreku]

– [...] (ni prevedeno)

– Sodišče Evropske unije je 5. oktobra 2017 [sklep z dne 5. oktobra 2017, UL, C-321/17, neobjavljen, EU:C:2017:741] predlog za sprejetje predhodne odločbe [...] (ni prevedeno) razglasilo za očitno nedopusten iz teh razlogov:

– dejansko stanje spora o glavni stvari je predstavljeno preveč pomanjkljivo. [...] (ni prevedeno);

– v predložitvenem sklepu niso navedeni razlogi, iz katerih oseba UF ne bi mogla biti upravičena do pavšalnega dodatka, ki je v okviru zavarovanja za materinstvo določen za samozaposlene osebe;

– pravni okvir spora o glavni stvari: predložitveno sodišče se v svojih vprašanjih sklicuje na kraljevi odlok z dne 20. julija 1971. Vendar v tem sklepu ne navaja vsebine določb tega odloka, ki bi se lahko uporabile v postopku v glavni stvari;

– predložitveno sodišče ne navaja z zahtevano natančnostjo in jasnostjo razlogov, iz katerih šteje, da je ta razlaga potrebna ali koristna za rešitev spora o glavni stvari. Poleg tega ni pojasnjena zveza med pravom Unije in nacionalno zakonodajo, ki se uporablja za spor o glavni stvari.

Sodišče je ugotovilo [...] (ni prevedeno): *»Vseeno je treba navesti, da predložitveno sodišče ohranja možnost, da predloži nov predlog za sprejetje predhodne odločbe, ko bo lahko Sodišču dalo vse elemente, potrebne za to, da odloči«* (glej v tem smislu sklep z dne 12. maja 2016, Security Service in drugi, od C-692/15 do C-694/15, EU:C:2016:344, točka 30 in navedena sodna praksa).

- Oseba UF je 28. decembra 2018 zaprosila za določitev datuma obravnave pred tem sodiščem, pri čemer je pojasnila, da mora sodišče, ki je Sodišču Evropske unije predložilo vprašanje za predhodno odločanje, opredeliti dejanski okvir spora in belgijsko zakonodajo.

[...] (ni prevedeno) [nacionalni postopek]

IV. RAZPRAVA

A. Dejanski okvir

[...] (ni prevedeno)

Tožeča stranka predlaga, naj se Sodišču Evropske unije predložijo ti elementi:

- 1 Oseba UF je med januarjem 2002 in decembrom 2010 opravljala dve poklicni dejavnosti in zanjo sta se kumulativno uporabljala dva ločena sistema:
 - s polovičnim delovnim časom (50 %) je zaposlena bila kot asistentka na univerzi;
 - kot samozaposlena oseba z dopolnilno dejavnostjo je delala kot odvetnica, vpisana pri odvetniški zbornici v Bruslju.

V tem obdobju je oseba UF prispevala v sistem za samozaposlene osebe in plačevala prispevke za socialno varnost iz naslova dopolnilne dejavnosti samozaposlene osebe.

Vendar ob upoštevanju višine dohodkov, ki jih je imela kot samozaposlena oseba, navedeni prispevki niso bili izračunani na podlagi dopolnilne dejavnosti, ki jo je opravljala kot samozaposlena oseba, temveč na podlagi sistema za samozaposlene osebe, ki delo opravljajo kot glavno dejavnost, in sicer za leto 2006 v znesku 4234,16 EUR.

- 2 Oseba UF je 1. marca 2006 rodila otroka [...] (ni prevedeno).
- 3 Kot zaposlena oseba je maja 2006 prejela porodniško nadomestilo v bruto znesku 3458,54 EUR.

Ta znesek je bil izračunan na podlagi sistema za zaposlene osebe, to je za prvih 30 dni v višini 82 % njene plače za [dejavnost], ki jo je na univerzi opravljala s polovičnim delovnim časom, in nato za naslednja dva meseca v višini 75 % te plače.

Porodniško nadomestilo torej pokriva samo del poklicne dejavnosti osebe UF, in sicer njeno dejavnost iz zaposlitve, in v obravnavani zadevi ustreza znesku približno 1000 EUR neto na mesec v trimesečnem obdobju.

Na podlagi njene dejavnosti iz samozaposlitve oseba UF [ni] prejela nobenega porodniškega nadomestila in n[i] le morala nehati delati, temveč [je] morala še naprej plačevati svoje prispevke za socialno varnost kot samozaposlena oseba, saj med porodniškim dopustom ni določena nobena oprostitev plačila teh prispevkov.

Dejansko prejeti znesek je torej precej nižji od sredstev, ki jih je oseba UF prejela v tistem času, če se upoštevajo njena plača na univerzi in dohodki, ki jih je prejela kot odvetnica.

Za devet mesecev, ko je leta 2006 delala (preostale tri mesece je bila na porodniškem dopustu), je namreč oseba UF prejela bruto znesek 11.274,02 EUR kot plačo od univerze in bruto znesek 27.480 EUR kot odvetniške nagrade.

[...] (ni prevedeno)

- 4 Da bi se ustrezno krilo njeno obdobje porodniškega dopusta, je oseba UF kot samozaposlena oseba [...] (ni prevedeno) vložila zahtevo za dodelitev pavšalnega dodatka v okviru zavarovanja za materinstvo.

To pavšalno nadomestilo znaša 2041,91 EUR bruto.

Na to zahtevo se neprofitno združenje PARTENA, družba PARTENAMUT in zveza UNMLIBRES niso odzvali.

Vendar je bilo v obdobju, ki je bilo krito s tem nadomestilom, osebi UF prepovedano opravljanje katere koli poklicne dejavnosti.

Oseba UF je bila na porodniškem dopustu in ker je izkoristila celotno obdobje pred porodom in po njem, 3 mesece, to je od konca februarja 2006 do sredine junija 2006, ni delala.

V tem obdobju je vseeno še naprej plačevala svoje prispevke za socialno varnost kot samozaposlena oseba, ker se znesek teh prispevkov izračuna za posamezno četrtletje (oseba UF je kot samozaposlena oseba delala do konca februarja 2006 in od sredine junija 2006).

- 5 Svetovalec osebe UF je v dopisu z dne 4. septembra 2006 neprofitno združenje PARTENA povprašal o zahtevi za dodelitev pavšalnega dodatka v okviru zavarovanja za materinstvo.

Neprofitno združenje PARTENA je v dopisu z dne 25. septembra 2006 odgovorilo, da je materinski dodatek prevzela vzajemna zavarovalnica osebe UF.

Oseba UF je 23. oktobra 2006 zoper to odločbo [...] (ni prevedeno) vložila tožbo.

- 6 Družba PARTENAMUT je 25. oktobra 2006 osebi UF poslala obrazec za pridobitev materinskega dodatka iz sistema za samozaposlene delavce.

- 7 Neprofitno združenje PARTENA je 9. novembra 2006 svetovalcu osebe UF potrdilo, da ne bo izplačalo materinskega dodatka.

Oseba UF je s tožbo z dne 23. oktobra 2006 predlagala, naj se neprofitnemu združenju PARTENA, zvezi UNION NATIONALE DES MUTUALITES LIBRES – v nadaljevanju: UNMLIBRES (od katere je odvisna družba PARTENAMUT) in zavodu INASTI solidarno naloži [...] (ni prevedeno) plačilo zneska 2041,91 EUR iz naslova pavšalnega materinskega dodatka za samozaposlene osebe.

[...] (ni prevedeno) [predlog za naložitev plačila stroškov]

- 8 [...] (ni prevedeno)

– [...] (ni prevedeno) [elementi nacionalnega postopka]

- 9 Tribunal du travail du Brabant wallon, Division Nivelles (delovno sodišče za Valonski Brabant, oddelek v Nivellesu), je s sodbo z dne 11. maja 2017:

– [...] (ni prevedeno);

– odločilo, da se Sodišču Evropske unije [...] (ni prevedeno) predložita dve vprašanji za predhodno odločanje [...] (ni prevedeno):

[...] (ni prevedeno) [...] (ni prevedeno) [ponovljeno besedilo vprašanj za predhodno odločanje]

Predložitveno sodišče se sklicuje na to analizo dejanskega stanja.

B. Pravni okvir vprašanj za predhodno odločanje

1. Pavšalni dodatek v okviru zavarovanja za materinstvo in ustrezno nadomestilo

Tožeča stranka pojasnjuje [...] (ni prevedeno):

- 1 V Belgiji sistem socialne varnosti prvotno spada v „bismarckovsko“ tradicijo. V bistvu je zasnovan kot „zavarovanje“:

1. Zagotavlja kritje delavcev in njihovih družin pred posledicami izgube dela, to je v primeru brezposelnosti, nezmožnosti za delo, smrti delavca, nastopa upokojitvene starosti.

2. Financira se s prispevki za socialno varnost, ki jih plačujejo delavci in delodajalci.

3. Odprt je za osebe, ki so sodelovale pri njegovem financiranju, to je, ki so delale in plačevale prispevke v zadostnem obdobju.

4. Upravljajo ga predstavniki delavcev in delodajalcev.

„Načelo zavarovanja“ ima posledice za naravo pravice do prejemkov in za obveznost plačevanja prispevkov.

Na eni strani so **prejemki nadomestilo za sodelovanje pri financiranju sistema**. Upravičenost je torej načeloma odvisna le od dveh vprašanj: ali je delavec dovolj sodeloval pri financiranju? Ali se je tveganje uresničilo? Res je, da obstajajo zelo številna pravila v zvezi s to pravico. Vendar tako zasnovan sistem ne upošteva pogojev, ki so med drugim povezani z zaslužnostjo ali pomanjkanjem.

Na drugi strani **plačilo prispevkov zagotavlja, da se v primeru nastanka zavarovanega tveganja uporabi zavarovanje**. S tem nastane upravičenost do prejemkov. Enako velja za premije v okviru zasebnih zavarovanj. Zato lahko delavec, ki je plačeval prispevke, uveljavlja subjektivno pravico do socialnega prejemka, kot je urejen z zakonodajo. Nasprotno pa nima subjektivne pravice na prispevkih: zahtevati ne more niti njihovega vračila niti prejemka, enakovrednega plačanim prispevkom.

Socialni prejemki v okviru porodniškega dopusta

2. Porodniški dopust v Belgiji spada v obvezno zdravstveno zavarovanje. V belgijski sodni praksi (Cour constitutionnelle (ustavno sodišče, Belgija), sodba z dne 28. marca 2013, št. 51/2013) je že bilo odločeno, da belgijska zakonodaja v okviru obveznega zdravstvenega zavarovanja krši člena 10 in 11 Constitution (ustava), ker delavcu, ki polovico delovnega časa dela kot zaposlena oseba in drugo polovico delovnega časa kot samozaposlena oseba, ne dovoljuje, da je nezmožen za delo le za eno od teh zaposlitev, s čimer navedenemu delavcu nalaga, da preneha opravljati vse svoje dejavnosti, tudi če njegova nezmožnost za delo izhaja le iz ene od njegovih zaposlitev.

Belgijsko pravo določa dva ločena sistema glede na dejavnost delavca in njegovo vključenost v socialno varnost za zaposlene ali samozaposlene osebe.

V okviru prejemkov za zaposleno delavko so upoštevne naslednje določbe belgijskega prava:

- prvič, **loi du 14 juillet 1994 relative à l'assurance obligatoire soins de santé et indemnités** (zakon z dne 14. julija 1994 o obveznem zdravstvenem zavarovanju in obveznem zavarovanju za nadomestila) določa plačilo tako imenovanega „porodniškega nadomestila“ za zaposlene delavke pod izrecnim pogojem, da so prenehale opravljati vse dejavnosti (člen 113);
- drugič, **arrêté royal du 3 juillet 1996 portant exécution de la loi relative à l'assurance obligatoire soins de santé et indemnités** (kraljevi odlok z dne 3. julija 1996 o izvajanju zakona o obveznem zdravstvenem zavarovanju in obveznem zavarovanju za nadomestila) (v različici, ki se je uporabljala v zadevnem obdobju) določa: „*Stopnja porodniškega nadomestila je 79,5 %*“

izgubljene plače iz člena 113, tretji odstavek, usklajenega zakona v prvih tridesetih dneh porodniškega dopusta, kot je opredeljen v členih 114 in 115 usklajenega zakona, in 75 % te plače od enaintridesetega dneva tega obdobja.

Vendar upravičenke iz člena 86(1), točka 1(a) in (b), usklajenega zakona v prvih tridesetih dneh obdobja (varstva med nosečnostjo in materinstvom) prejmejo porodniško nadomestilo v višini 82 % zgoraj navedene izgubljene plače, ne da bi bilo treba uporabiti omejitev plače iz zgoraj navedenega člena 113, tretji odstavek“ [člen 216 tega odloka] [...] (ni prevedeno)

Za samozaposleno delavko so upoštevne naslednje določbe belgijskega prava:

- člen 94 in naslednji arrêté royal du 20 juillet 1971 instituant une assurance indemnités et une assurance maternité en faveur des travailleurs indépendants et des conjoints aidants (kraljevi odlok z dne 20. julija 1971 o uvedbi zavarovanja za nadomestila in zavarovanja za materinstvo za samozaposlene delavce in zakonce pomočnike) (veljajo od 1. januarja 2003) določajo dodelitev pavšalnega materinskega dodatka za samozaposlene delavke;
- vendar pa člen 97 navedenega kraljevega odloka določa: „*Materinski dodatek se zmanjša za znesek prejemkov, ki jih upravičenka lahko zahteva na podlagi usklajenega zakona z dne 14. julija 1994 o obveznem zdravstvenem zavarovanju in obveznem zavarovanju za nadomestila (tedni porodniškega dopusta iz člena 93)*“.

V celotnem obdobju porodniškega dopusta mora samozaposlena delavka še naprej plačevati prispevke za socialno varnost in torej sodelovati pri financiranju sistema za samozaposlene delavke.

Glede položaja delavke, ki prispevke plačuje kot zaposlena oseba in kot samozaposlena oseba z dopolnilno dejavnostjo, je namreč upoštevna ureditev iz kraljevega odloka z dne 20. julija 1971. V tem odloku so samozaposlene delavke, ki opravljajo dopolnilno dejavnost, izključene iz pravice do porodniškega nadomestila, ker prispevkov ne plačujejo iz naslova glavne dejavnosti (kar ne velja v obravnavani zadevi) in ker imajo načeloma pravico do materinskega dodatka iz drugega sistema socialne varnosti.

Člen 3 kraljevega odloka z dne 20. julija 1971 izključitev določa tako:

„Upravičenci zavarovanja, uvedenega s tem odlokom, so:

1. samozaposlene osebe, za katere se uporablja kraljevi odlok št. 38 z dne 27. julija 1967, z izjemo [...]

(b) zavezanci, ki jim v skladu s členom 12(21) navedenega kraljevega odloka ni treba plačevati nobenih prispevkov ali morajo plačevati le nižji prispevek“ (poudarek predložitvenega sodišča).

Znesek, ki ga mora plačati samozaposlena oseba z dopolnilno dejavnostjo, je določen v členu 12(2) arrêté royal n° 38 du 27 juillet 1967 organisant le statut social des travailleurs indépendants (kraljevi odlok št. 38 z dne 27. julija 1967 o sistemu socialne varnosti za samozaposlene osebe) :

„Zavezanec, ki poleg dejavnosti, za katero se uporablja ta odlok, običajno in kot glavno dejavnost opravlja drugo poklicno dejavnost, ni zavezan za plačilo nobenega prispevka, če njegovi dohodki iz poklicne dejavnosti, ki jih prejme kot samozaposlena oseba, v prispevnem letu iz člena 11(2) ne dosežejo 405,60 EUR. Če navedeni dohodki dosežejo vsaj 405,60 EUR, mora zavezanec plačati te letne prispevke [...].“

Ta odlok torej določa, da samozaposlena oseba z dopolnilno dejavnostjo ni zavezana za plačilo nobenega prispevka ali je zavezana le za plačilo nižjih prispevkov za socialno varnost.

Kraljevi odlok z dne 20. julija 1971 s tem ne upošteva dejanskega zneska prispevkov za socialno varnost, ki jih plača samozaposlena delavka, in torej ne omogoča upoštevanja dejanskega položaja, v katerem je samozaposlena delavka z dopolnilno dejavnostjo, čeprav je ta v enakem položaju kot samozaposlena delavka, ki delo opravlja kot glavno dejavnost, ki enako kot ona plačuje prispevke v znesku po glavni stopnji.

Kraljevi odlok z dne 20. julija 1971 se poleg tega sklicuje na samozaposlene osebe, ki plačujejo nižje prispevke, kar ne velja za samozaposlene osebe z dopolnilno dejavnostjo, ki morajo plačevati prispevke, ki se izračunajo enako kot prispevki, ki jih plačujejo samozaposlene osebe, ki delo opravljajo kot glavno dejavnost, ker njihovi dohodki presegajo določeno zgornjo mejo (ki se spreminja vsako leto).

2. Podlaga za neenakost in casu: kraljevi odlok z dne 20. julija 1971

Oseba UF pojasnjuje [...] (ni prevedeno):

- 1 Kraljevega odloka z dne 20. julija 1971, na katerega se neprofitno združenje PARTENA opira pri zavrnitvi pravice do materinskega dodatka osebi UF, ni mogoče uporabiti; ni namreč skladen z načelom prepovedi diskriminacije in določbami o varstvu materinstva.

Natančneje, kraljevi odlok z dne 20. julija 1971:

- (1) uvaja diskriminacijo med samozaposlenimi delavkami, ki s krajšim delovnim časom opravljajo dopolnilno dejavnost (pri čemer plačujejo prispevke kot delavke z glavno dejavnostjo), in samozaposlenimi delavkami, ki s krajšim delovnim časom opravljajo glavno dejavnost, ker delavke, ki kot samozaposlene osebe s krajšim delovnim časom opravljajo glavno dejavnost, prejemajo celoten znesek materinskega dodatka, delavke, ki kot samozaposlene osebe s krajšim delovnim časom opravljajo dopolnilno

dejavnost in prispevke plačujejo iz naslova glavne dejavnosti, pa ne prejemajo materinskega dodatka.

Ta diskriminatorni položaj je treba preučiti vzporedno z varstvom materinstva, kot je določeno v Direktivi 92/85/EGS z dne 19. oktobra 1992 o uvedbi ukrepov za spodbujanje izboljšav na področju varnosti in zdravja pri delu nosečih delavk in delavk, ki so pred kratkim rodile ali dojijo, ki zahteva ohranjanje plačila in/ali ustreznega nadomestila za delavke med porodniškim dopustom; ustrezno nadomestilo prejmejo le samozaposlene delavke, ki s krajšim delovnim časom opravljajo glavno dejavnost;

(2) uvaja neposredno diskriminacijo med zaposlenimi delavkami, ki opravljajo dejavnost s polnim delovnim časom, in delavkami, ki v polnem delovnem času združujejo dejavnost iz zaposlitve in dejavnost iz samozaposlitve, ker se ustrezno nadomestilo dodeli le prvim.

2 Oseba UF je med porodniškim dopustom prejemala porodniško nadomestilo na podlagi zakona z dne 14. julija 1994 o obveznem zdravstvenem zavarovanju in obveznem zavarovanju za nadomestila. Konkretno, prejela je določen odstotni delež svoje plače, izračunane na podlagi dela, ki ga je opravljala kot zaposlena oseba s polovičnim delovnim časom, in sicer bruto znesek 3458,54 EUR za tri mesece porodniškega dopusta, kar je neto znesek približno 1000 EUR na mesec.

V tem obdobju (in do decembra 2010) je še naprej plačevala prispevke za socialno varnost kot samozaposlena oseba z dopolnilno dejavnostjo. Prispevki za socialno varnost, plačani iz tega naslova, so bili izračunani na podlagi dela, ki bi ga kot samozaposlena opravljala kot glavno dejavnost (in sicer 1058 EUR na četrtletje).

Vendar med porodniškim dopustom ni prejemala več nobenega dohodka iz samozaposlitvene dejavnosti, ker je nehala delati, da bi v okviru porodniškega dopusta skrbela za otroka.

Poleg tega mora samozaposlena delavka, kot je bilo pojasnjeno zgoraj, v celotnem obdobju porodniškega dopusta še naprej plačevati prispevke za socialno varnost, zlasti če je, kot v primeru osebe UF, porodniški dopust razporejen v dve četrtletji (1. in 2. četrtletje leta 2006), v katerih samozaposlena delavka dela tako pred porodniškim dopustom kot po njem.

Oseba UF je torej za dopolnitev svojih nadomestnih dohodkov, ki jih je prejemala kot zaposlena delavka s polovičnim delovnim časom, vložila zahtevo za priznanje pravice do materinskega dodatka na podlagi kraljevega odloka z dne 20. julija 1971 o uvedbi zavarovanja za nadomestila in zavarovanja za materinstvo za samozaposlene delavce.

3 Neprofitno združenje PARTENA ji tega dodatka ni priznalo, ker člen 97 zgoraj navedenega kraljevega odloka določa, da se ta materinski dodatek zmanjša za znesek prejemkov, ki jih upravičenka lahko zahteva na podlagi usklajenega

zakona z dne 14. julija 1994 o obveznem zdravstvenem zavarovanju in obveznem zavarovanju za nadomestila.

Po razlogovanju neprofitnega združenja PARTENA je delavka, ki postane upravičena do prejema iz zdravstvenega in invalidskega zavarovanja (v obravnavani zadevi do materinskega dodatka), ki opravlja več dejavnosti s krajšim delovnim časom (v obravnavani zadevi kot zaposlena in samozaposlena oseba) in plačuje prispevke za socialno varnost za vsako od svojih dejavnosti, upravičena le do nižjega porodniškega nadomestila in samo za eno od dejavnosti s krajšim delovnim časom (v obravnavani zadevi nižji delež plače, ki jo prejema kot zaposlena oseba).

Ta delavka mora poleg tega prenehati opravljati vsako dejavnost, vendar ne more biti upravičena do porodniškega nadomestila, ki bi pokrivalo vse njeno delo.

Iz navedenega izhaja, da se nižji materinski dodatek, dodeljen delavki, ki opravlja dve dejavnosti s krajšim delovnim časom in plačuje prispevke za socialno varnost za obe dejavnosti, ne more šteti za prejemek, ki je določen na taki ravni, da bi bilo navedeni delavki zagotovljeno, da sebe in otroka preživlja v dobrih zdravstvenih razmerah in z ustreznim življenjskim standardom.

S tem, da je neprofitno združenje PARTENA osebi UF zavrnilo izplačilo tega pavšalnega dodatka, ji je onemogočilo, da bi v konkretnem primeru prejela ustrezno nadomestilo za porodniški dopust, čeprav je dejansko plačevala prispevke v dva sistema socialne varnosti, in sicer kot zaposlena oseba in kot samozaposlena oseba.

Predložitveno sodišče se strinja s temi pojasnili, ki jih je navedla tožeča stranka.

Meni, da se z njimi odgovarja na preudarke Sodišča Evropske unije, ki je v sklepu z dne 5. oktobra 2017 ugotovilo, da je predlog za sprejetje predhodne odločbe [...] (ni prevedeno) očitno nedopusten [...] (ni prevedeno). [povzetek razlogov, iz katerih je Sodišče predlog razglasilo za nedopusten]

Spomniti je treba še, da je Sodišče Evropske unije sklep končalo s to ugotovitvijo: „Vseeno je treba navesti, da predložitveno sodišče ohranja možnost, da predloži nov predlog za sprejetje predhodne odločbe, ko bo lahko Sodišču dalo vse elemente, potrebne za to, da odloči.“

Predložitveno sodišče šteje, da je tako: kot je bilo že ugotovljeno, se s pojasnili tožeče stranke odgovarja na preudarke Sodišča, ki mu je treba predložiti spodaj navedeni vprašanji za predhodno odločanje.

IZ TEH RAZLOGOV

TRIBUNAL DU TRAVAIL DU BRABANT WALLON (delovno sodišče za Valonski Brabant, Belgija)

[...] (ni prevedeno)

1) Sodišču Evropske unije v predhodno odločanje **predloži** ti vprašanji:

[1.] Ali so s kraljevim odlokom z dne 20. julija 1971 o uvedbi zavarovanja za nadomestila in zavarovanja za materinstvo za samozaposlene delavce in zakonce pomočnike kršeni člena 21 in 23 Listine o temeljnih pravicah, Direktiva Sveta 92/85/EGS z dne 19. oktobra 1992 o uvedbi ukrepov za spodbujanje izboljšav na področju varnosti in zdravja pri delu nosečih delavk in delavk, ki so pred kratkim rodile ali dojijo, Direktiva 2006/54/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 5. julija 2006 o uresničevanju načela enakih možnosti ter enakega obravnavanja moških in žensk pri zaposlovanju in poklicnem delu (preoblikovano), Direktiva Sveta 86/613/EGS z dne 11. decembra 1986 o uporabi načela enakega obravnavanja moških in žensk, ki se ukvarjajo z dejavnostjo, vključno s kmetijstvom, ali pa so samozaposleni, ter o varstvu samozaposlenih žensk med nosečnostjo in materinstvom ter Okvirni sporazum o delu s krajšim delovnim časom, ki se izvaja z Direktivo Sveta 97/81/ES z dne 15. decembra 1997 o delu s krajšim delovnim časom, ker v okviru porodniškega dopusta za samozaposleno delavko, ki s krajšim delovnim časom opravlja dopolnilno dejavnost, vendar plačuje prispevke za socialno varnost kot delavka, ki delo opravlja kot glavno dejavnost, ne določa ustreznega nadomestila, medtem ko samozaposlena delavka, ki s krajšim delovnim časom opravlja glavno dejavnost, prejme celoten znesek materinskega dodatka?

[2.] Ali so s kraljevim odlokom z dne 20. julija 1971 o uvedbi zavarovanja za nadomestila in zavarovanja za materinstvo za samozaposlene delavce in zakonce pomočnike kršeni člena 21 in 23 Listine o temeljnih pravicah, Direktiva Sveta 92/85/EGS z dne 19. oktobra 1992 o uvedbi ukrepov za spodbujanje izboljšav na področju varnosti in zdravja pri delu nosečih delavk in delavk, ki so pred kratkim rodile ali dojijo, Direktiva 2006/54/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 5. julija 2006 o uresničevanju načela enakih možnosti ter enakega obravnavanja moških in žensk pri zaposlovanju in poklicnem delu (preoblikovano), Direktiva Sveta 86/613/EGS z dne 11. decembra 1986 o uporabi načela enakega obravnavanja moških in žensk, ki se ukvarjajo z dejavnostjo, vključno s kmetijstvom, ali pa so samozaposleni, ter o varstvu samozaposlenih žensk med nosečnostjo in materinstvom ter Okvirni sporazum o delu s krajšim delovnim časom, ki se izvaja z Direktivo Sveta 97/81/ES z dne 15. decembra 1997 o delu s krajšim delovnim časom, ker v okviru porodniškega dopusta za delavko, ki v polnem delovnem času združuje dejavnost iz zaposlitve in dejavnost iz samozaposlitve, ne določa ustreznega nadomestila, medtem ko samozaposlena delavka, ki dela s polnim delovnim časom, prejme celoten znesek materinskega dodatka?

2) [...] (ni prevedeno) [povzetek predstavljenih informacij]

[...] (ni prevedeno)

[prekinitev postopka]

DELOVNI DOKUMENT